

D.M.A.S.I.

IV

314

7343

MĂNĂSTIREA HUREZ

COMITETUL DE STAT
PENTRU CONSTRUCȚII, ARHITECTURĂ
ȘI SISTEMATIZARE
DIRECȚIA MONUMENTELOR ISTORICE

Prezentarea artistică: arh. Laurențiu Vasilescu

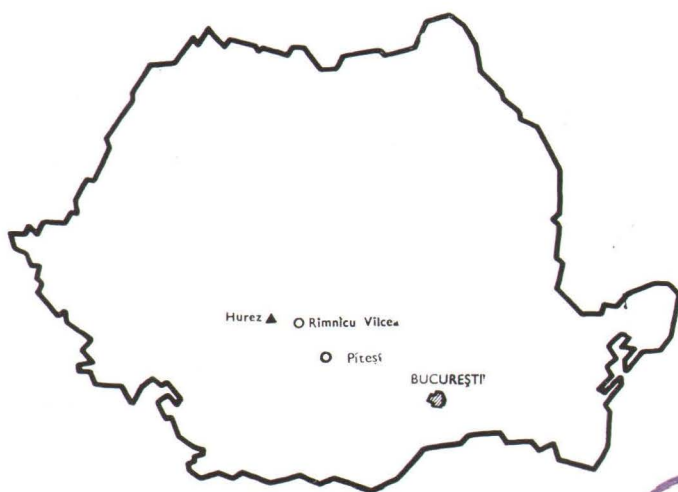
Coperta I: Biserica mănăstirii Hurez. Vedere din foișorul lui Dionisie
Coperta IV: Tabloul votiv al bisericii mănăstirii Hurez. Detaliu

Cover I: The Church of Hurez Monastery
Cover IV: Votive painting of the Church of Hurez Monastery (Detail)

Обложка I: Церковь монастыря Хурез. Вид с крыльца игумена
Дионисие
Обложка IV: Фреска с изображением жидителей церкви мона-
стыря Хурез. Деталь

Couverture I: L'église du monastère de Hurez vue du balcon de
Dionisie
Couverture IV: Tableau votif de l'église du monastère de Hurez —
Détail

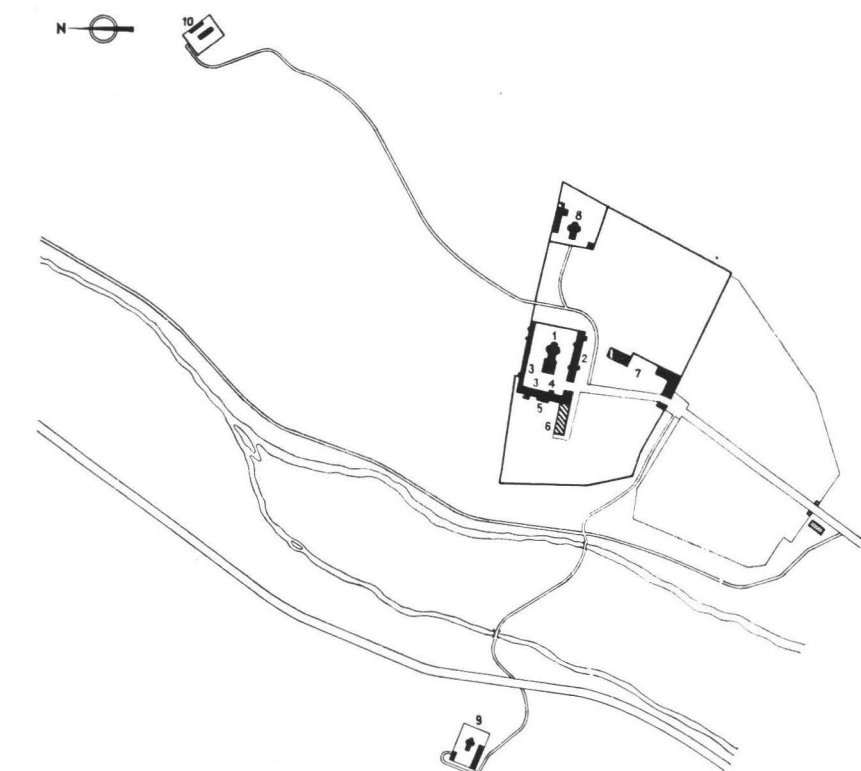
Umschlag I: Klosterkirche Hurez, Blick vom Altan des Dionisie
Umschlag IV: Votivbild in der Klosterkirche. Detail

Redactor responsabil: Grigore Pătrașcu
Tehnoredactor: Elena Dinulescu

Fotografiile: Sandu Mendrea (E. F. I. A. P.) —
Coperta I, 2, 8, 9, 10, 14, 15, 16, 17, 18, 23; Alexandru
Puiu Florescu (F.I.A.P.) — 1,3,4,5,11,12,13,26; Direcția
monumentelor istorice — 6, 7, 19, 20, 21, 22; și Gheorghe
Comănescu — 25, coperta IV.

- Plan de situație
1. Biserica
 2. Casele brâncovenești
 3. Corpurile de chilii
 4. Foișorul lui Dionisie
 5. Paraclisul
 6. Aripa nouă
 7. Anexe gospodărești
 8. Bolnița
 9. Schitul Sf. Ștefan
 10. Schitul Sf. Apostoli

- Topographic Plan:
1. The church
 2. Brancovan houses
 3. Cells
 4. Dionisie's balcony
 5. The chapel
 6. The new wing
 7. Annex buildings
 8. The hospice
 9. St. Stephen's hermitage
 10. St. Apostles' hermitage

- План монастыря
1. Церковь
 2. Господарские покои
 3. Жилые корпуса
 4. Крыльцо игумена
 5. Часовня
 6. Новое крыло
 7. Хозяйственные постройки
 8. Больница
 9. Скит св. Стефана
 10. Скит св. апостолов

- Plan de situation
1. Eglise
 2. Demeure princière
 3. Corps des cellules
 4. Balcon de Dionisie
 5. Chapelle
 6. Aile moderne
 7. Annexes
 8. Hospice
 9. Ermitage Saint-Etienne
 10. Ermitage des Saints-Apôtres

- Lageplan
1. Kirche
 2. Herrenhaus der Brâncoveanus
 3. Mönchszellen
 4. Altan des Dionisie
 5. Kapelle
 6. Neuer Flügel
 7. Wirtschaftsgebäude
 8. Siechenhauskirche
 9. Klausen St. Stefan
 10. Klausen der Hl. Apostel

Mănăstirea Hurez, întemeiată de Constantin Brâncoveanu (1688—1714) la sfârșitul veacului al XVII-lea între anii 1691—1697 și considerată ca cel mai reprezentativ monument de arhitectură brâncovenească, este unul dintre puținele ansambluri unitare ca stil din arta monumentală veche a Țării Românești.

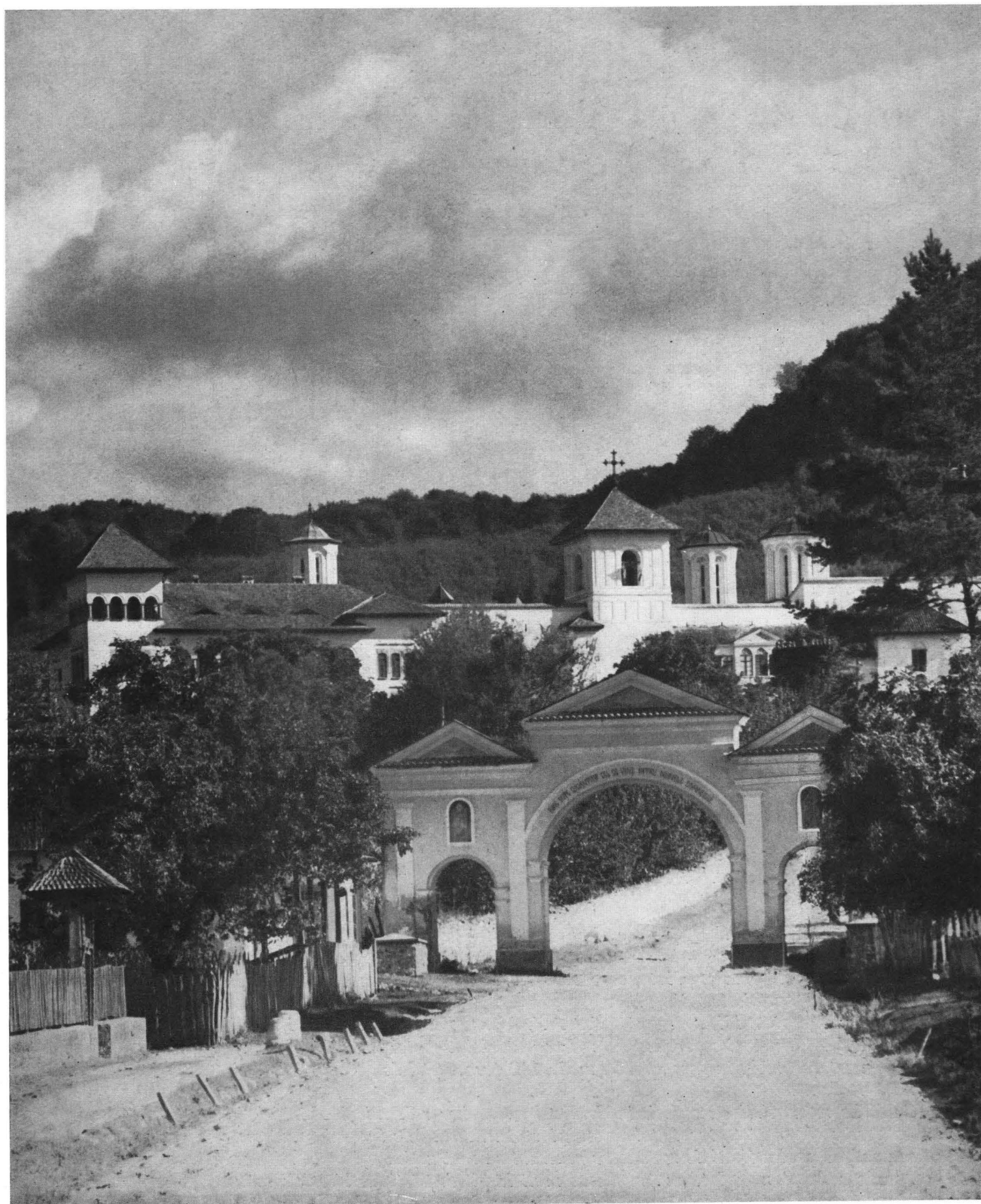
Așezată pe o coastă a dealurilor împădurite mărginind malul stîng al râului Romani, la 4 km depărtare de orașul Horezu, ea cuprinde o incintă centrală de plan dreptunghiular cu biserica înaltă în mijloc și trei Schituri mai mici situate împrejur.

Incinta, închisă pe trei părți — nord, vest și sud — de clădirile pe două nivele ale chiliilor și a reședinței Voievodului, este caracterizată prin șirul frumoaselor arcade suprapuse ale galeriilor de circulație întrerupte de foișoarele scărilor exterioare, printre care cunoscutul foișor al egumenului Dionisie, cu coloane și balustrade de piatră bogat sculptată datînd din 1753.

Turnul clopotniță ridicat deasupra intrării și paraclisul aflat la etajul laturii vest peste trapeza boltită precum și cele două încăperi cu bolți etajate ale bucătăriei și fostei brutării, dispuse în cele două colțuri opuse, completează acest ansamblu în care apar în mod vădit preocupări de ordonare simetrică a planului, necunoscute în epocile precedente.

Clădirile mănăstirii au suferit în decursul veacurilor refaceri și adăugiri, în parte înlăturate printr-o primă restaurare efectuată la începutul secolului nostru. Actualele lucrări urmăresc continuarea și terminarea acestora în cadrul unei acțiuni de restaurare generală a construcțiilor și instalațiilor existente.

Biserica: de plan treflat, cu pronaosul mult lărgit după tipul bisericii mănăstirii Argeșului și cu un larg pridvor pe coloane de piatră așezat în față, are două turle. Fațadele sînt împărțite în două registre

1. Intrarea în prima incintă a mănăstirii

Vederi ale ansamblului mănăstirii Hurez

2. Laturile Sud și Est
3. Laturile Sud și Vest
4. Latura Nord
5. Intrarea în incinta a doua
6. Biserica mănăstirii Hurez. În stînga foișorul lui Dionisie

1. Entrance to the first precinct of the monastery

Views of the architectural set up

2. South-eastern view of the monastery
3. South-western view
4. North side of the monastery
5. Entrance to the second precinct
6. The church of Hurez Monastery. Dionisie's balcony on the left side

1. Вход во внешний двор

Виды монастыря Хурез

2. Южная и восточная стороны
3. Южная и западная стороны
4. Северная сторона
5. Вход во внутренний двор
6. Церковь монастыря Хурез. Слева — крыльцо игумена Дионисия

1. Entrée dans la première enceinte du monastère de Hurez

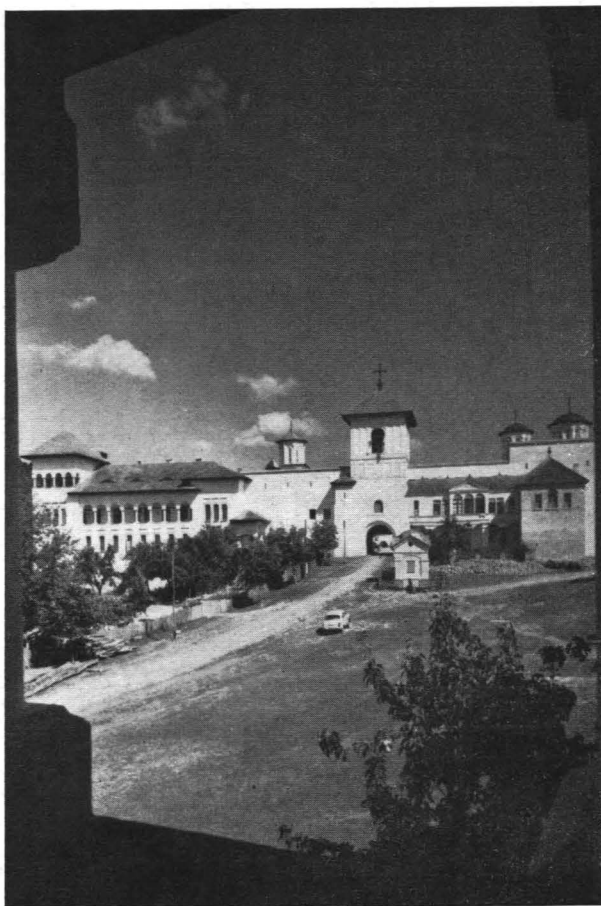
Vues de l'ensemble du monastère de Hurez

2. Côtés sud et est
3. Côtés sud et ouest
4. Côté nord
5. Entrée dans la seconde enceinte.
6. Eglise du monastère de Hurez. A gauche, le balcon de Dionisie

1. Eingang in den Außenhof des Klosters

Ansichten der Klosteranlage Hurez:

2. Blick vom Südosten
3. Blick vom Südwesten
4. Nordseite
5. Eingang in den Innenhof
6. Die Klosterkirche Hurez. Links der Altan des Dionisie

de tradiționalul briu în relief ce încinge întreaga construcție. Decorul registrelor este realizat prin ciubuce de zidărie.

La fel ca la turla, cornișa este frumos realizată, din mai multe rânduri de cărămizi așezate alternativ, alternanță din care rezultă trei rânduri de zimți intercalate de benzi plane.

Dimensiunile interioare vaste, coloanele masive ce sprijină turla pronaosului, bolțile înalte, bine proporționate și portalele cu impunătoarele ancadramente din piatră sculptată dau întregului interior o notă de monumentalitate desăvârșită.

Renumita pictură în frescă acoperind bolțile și pereții cu portretele Brâncovenilor și ale domnitorilor din neamul Brâncoveneștilor și Cantacuzinilor înșirate în pronaos, bogata catapeteasmă poleită și pictată, strălucitoarele plicandre de alamă, jeturile și stranele ne dau imaginea unui ansamblu interior unitar păstrat în integritatea lui inițială.

În cadrul actualelor lucrări de restaurare pot fi menționate: îndepărtarea straturilor de văruială exterioare, care acopereau zugrăvelile decorative cu motive geometrice și vegetale colorate în roșu, portocaliu și albastru împodobind arcaturile turlilor și înlocuirea învelitorii de tablă zincată la corpul bisericii cu frumoasa tablă de aramă patinată recuperată de la biserica Domnească din Tirgoviște.

Sala Brâncovenească — fosta reședință domnească aflată la etajul aripei-sud a incintei, pe jumătatea sa dinspre est. Aci sînt cuprinse Sala Mare a Sfatului și Sala Mică cu frumoase bolți în calote sprijinite pe coloane masive de piatră, accesibile prin foisoare cu scări exterioare deschise spre curte precum și dormitorul Voievodului cu o cămăruță alăturată, în care erau păstrate obiectele de preț.

Prin lucrările de restaurare executate, au fost scoase la iveală bolțile lăsate ascunse de plafoanele montate în veacul trecut, și s-au desființat pereții ce compartimentau Sala Mare, care a fost readusă la proporțiile sale inițiale.

Înlăturarea dușumelelor a scos la suprafață o pardoseală de cărămizi pătrate și hexagonale, iar cercetările făcute prin decaparea straturilor de tencuială suprapuse au determinat poziția și dimensiunile ferestrelor și ușilor vechi care s-au refăcut ca atare. Cele câteva elemente decorative apărute, cum sînt fragmentele de pictură a unor icoane murale, panourile și baghetele de stuc la coloane și ferestre, fragmentul de ancadrament de ușă din piatră sculptată, împreună cu lespezile de piatră și cărămizile pardoselilor pot reda în mare măsură înfățișarea decorației interioare dispărute.

Toată această aripă a incintei este acum amenajată ca muzeu, la fel și frumoasele pivnițe cu bolți în calote și coloane monolite de piatră, unde vor fi depozitate pietrele cioplite recuperate.

Chiliile pe două nivele din restul incintei, cu planșee din grinzi și blăni masive de stejar și cu bolți la etaj, sînt grupate, după obiceiul mănăstiresc, cîte două pe o săliță comună. Prin lucrări similare de dărîmări de zidărie și desființări de planșee au fost degajate bolțile și readuse ușile, ferestrele și încăperile la vechile lor forme și dimensiuni.

Paraclisul prevăzut cu un pridvor pe coloane de piatră, cu vedere deschisă spre valea Romanului, cuprinde o bogată catapeteasmă de lemn și o pictură în frescă la fel de valoroasă cu cea din biserică.

Trapeza aflată dedesubt pe locul prevăzut inițial a fi un gang deschis în felul celui de sub turnul clopotniță are o boltă în calotă de mari proporții și este și ea pictată în întregime.

În colțul dinspre vest, incinta este prelungită cu clădirea mare pe trei nivele a fostului seminar construită la mijlocul veacului trecut și cu fațadele transformate cu ocazia primei restaurări.

Incinta exterioară. Un zid înalt de piatră și cărămidă, prevăzut cu un turn pe latura sud deasupra intrării, închide incinta exterioară fortificată în care se găsesc anexele gospodărești și bolnița așezată spre deal în colțul de nord-est.

Zidul, azi ruinat, care apare în gravuri mai vechi din veacul al XVIII-lea întărit cu contraforți înalți și prevăzut cu metereze de apărare, este acum consolidat în formele sale existente.

Bolnița construită în anul 1696 din inițiativa Mariei doamna, soția lui Brâncoveanu, cuprinde un frumos pavilion cu arcade și coloane de piatră, o biserică în centrul curții și ruinele fostelor locuințe, păstrate și consolidate și ele fără a mai fi restaurate.

Schitul Sf. Apostoli înălțat în 1698 se află mai sus de mănăstire la capătul unei întinse livezi de meri și de pruni. Monumentul, aparținînd epocii brâncovenești, are o incintă din ziduri de cărămidă, în mijlocul căreia se află o biserică în formă de navă, un șir de chilii pe latura nordică și un alt corp de clădiri, în colțul de sud-vest. Planul bisericii cuprinde un pridvor deschis, sprijinit pe doi stâlpi, un pronaos, naos și un altar cu absida trilobată.

Schitul Sf. Ștefan datînd din 1703, situat dincolo de rîul Romani, înconjurat de ziduri, are o biserică în centrul unei curți restrînse și două corpuri de clădiri. Fațada bisericii este asemănătoare cu cea a bisericii schitului Sf. Apostoli, deosebindu-se prin faptul că îi lipsește pridvorul, biserica avînd numai pronaos, naos și altar.

Schitul Sf. Ioan — cea mai veche așezare de la Hurez. Din el se mai păstrează numai ruine, deși în 1823 biserica era încă în ființă și fusese de curînd reparată.

Mănăstirea Hurez exprimă așa-numitul « stil brâncovenesc » ce inaugurează o perioadă remarcabilă în istoria artei românești: arhitectura « brâncovenească » fiind una din cele mai populare din arta noastră veche. Geniul popular și-a pus pecetea pe cele mai caracteristice elemente ale acestei arhitecturi, pentru ca mai târziu formele ei prelucrate, culte, să treacă din nou în patrimoniul artei populare, îmbogățind-o.

Marea valoare a arhitecturii « brâncovenești » stă tocmai în acest caracter popular, în puterea creatoare care, transformînd și prelucrînd neconținut valorile create de-a lungul secolelor, însușindu-și și prelucrînd în chip original experiența și elementele venite dinafară, pe baza unui simț artistic desăvîrșit și potrivit unei concepții realiste — rod al dragostei pentru natură al meșterului popular — a dat naștere uneia dintre comorile cele mai de preț ale artei românești.

Arhitect ȘTEFAN BALȘ

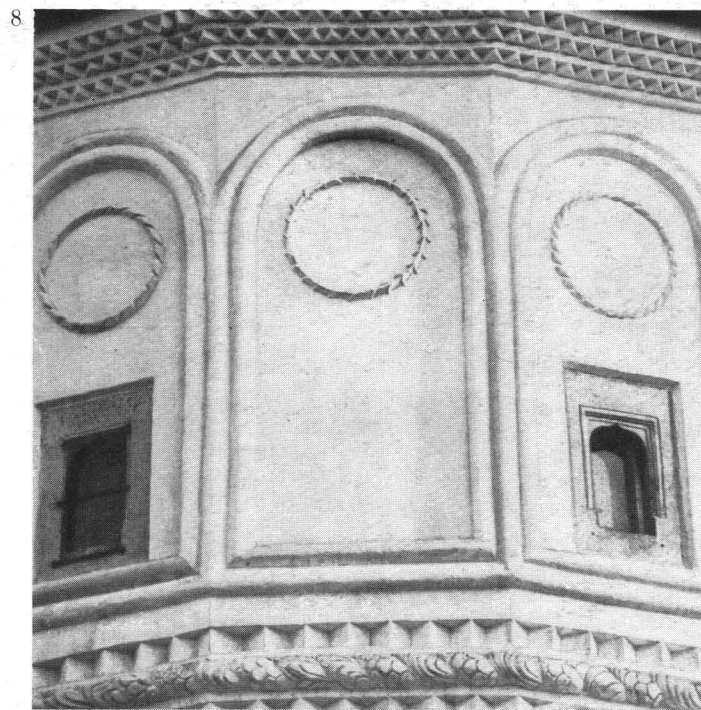
- 7. Fațada de vest a bisericii
- 8. Biserica. Detaliu de fațadă
- 9. Vedere din interiorul bisericii. Pronaosul

- 7. West side of the church
- 8. The church. Façade detail
- 9. The inside view of the church (the ante-nave)

- 7. Западный фасад церкви
- 8. Церковь. Деталь фасада
- 9. Внутренний вид церкви. Нартекс

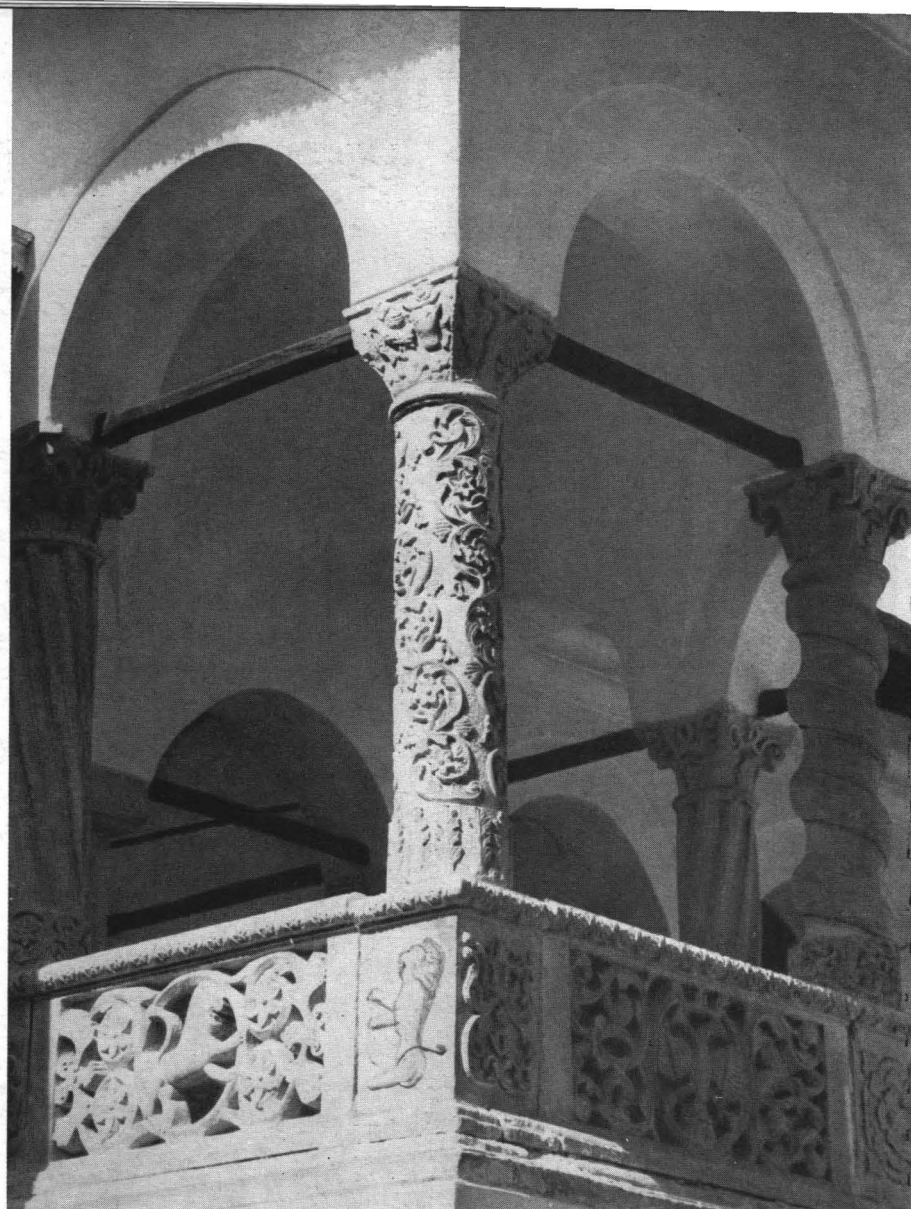
- 7. Façade ouest de l'église
- 8. L'église — Détail de façade
- 9. Vue de l'intérieur de l'église. Le pronaos

- 7. Westseite der Kirche
- 8. Die Kirche. Fassadendetail
- 9. Blick in das Innere der Kirche. Der Pronaos

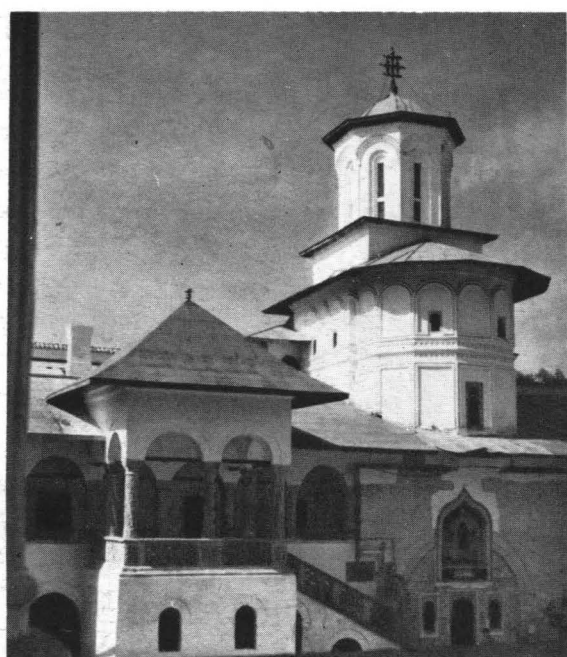

10

11

12

- 10. Galeria de la etajul chiliilor și foisorul lui Dionisie
- 11. Foisorul lui Dionisie. Detaliu
- 12. Foisorul lui Dionisie și paraclisul
- 13, 14, 15, 16. Foisorul lui Dionisie. Detalii

- 10. Passage way on the floor of the cells and Dionisie's balcony
- 11. Dionisie's balcony (detail)
- 12. Dionisie's balcony and the chapel
- 13, 14, 15, 16. Dionisie's balcony (details)

- 10. Верхняя галерея жилого корпуса и крыльцо игумена Дионисие
- 11. Крыльцо игумена Дионисие. Деталь
- 12. Крыльцо игумена Дионисие и часовня
- 13, 14, 15, 16. Крыльцо игумена Дионисие. Детали

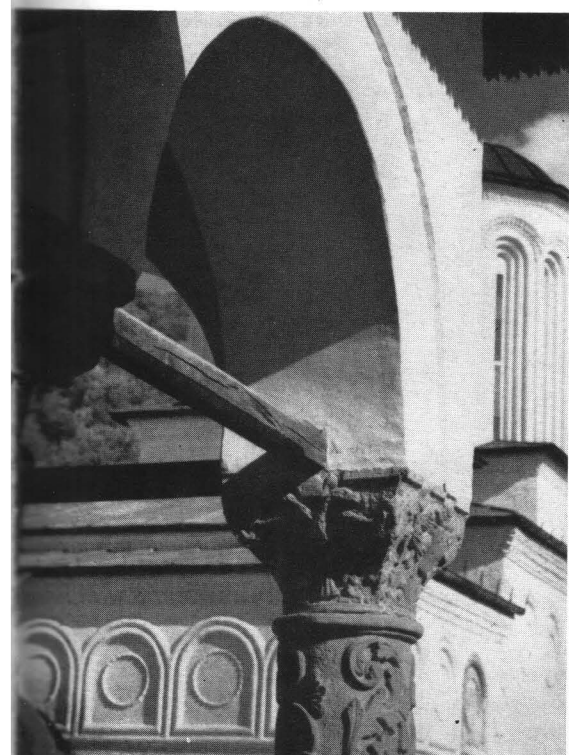
- 10. Galerie de l'étage des cellules et balcon de Dionisie
- 11. Balcon de Dionisie — Détail
- 12. Balcon de Dionisie et chapelle
- 13, 14, 15, 16. Balcon de Dionisie — Détails

- 10. Galerie im Obergeschoß der Klosterzellen und Altan des Dionisie
- 11. Der Altan des Dionisie. Detail
- 12. Der Altan des Dionisie und die Kapelle
- 13, 14, 15, 16. Details vom Altan des Dionisie

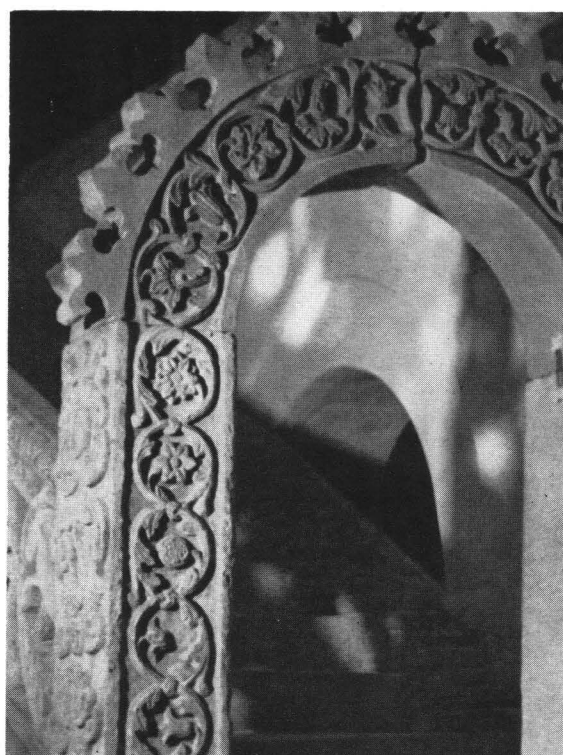

13

14

15

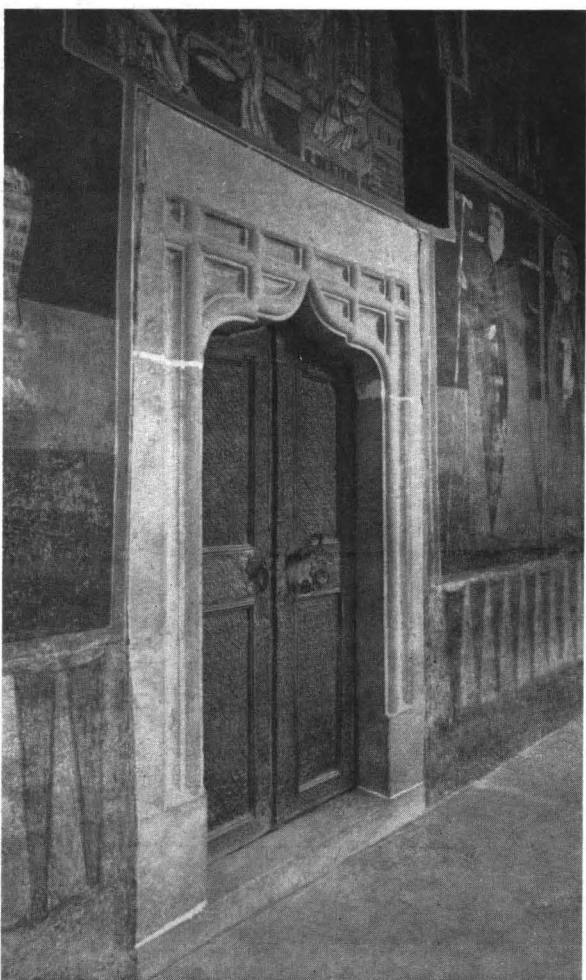

16

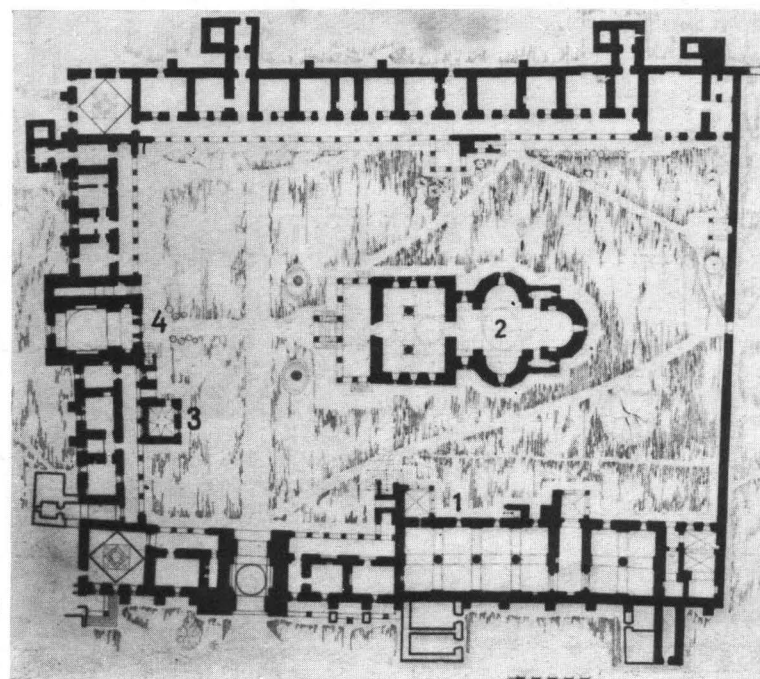

17

18

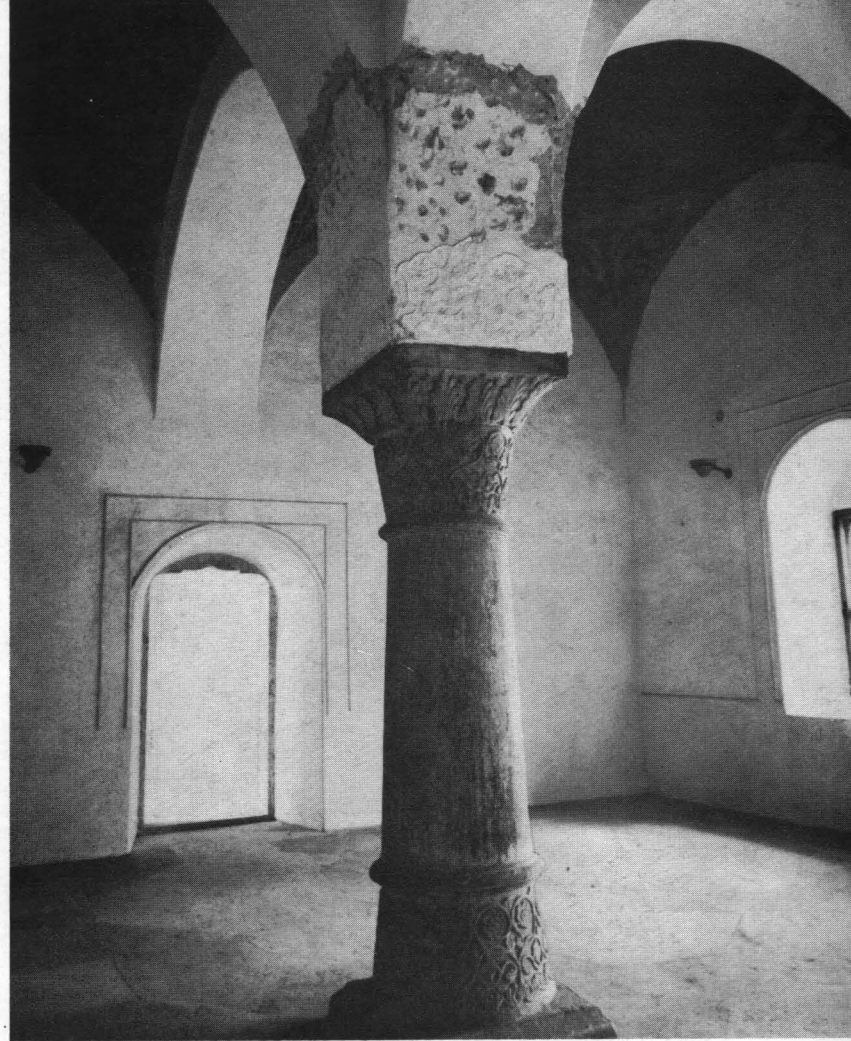
17. Pridvorul paraclisului
18. Ușa de intrare în Paraclis
19. Planul incintei principale a mănăstirii Hurez :
1. Sala brâncovenească ; 2. Biserica ; 3. Foișorul lui Dionisie ; 4. Paraclisul.
20. Sala mare brâncovenească după restaurare
21. Sala mică brâncovenească. Coloana
22. Beciul aripei de sud a incintei mănăstirești
17. The porch of the chapel
18. Entrance door to the chapel
19. Topographic plan of the main precinct of Hurez Monastery :
1. The Brancovan hall ; 2. The church ; 3. Dionisie's balcony ; 4. The chapel
20. The large Brancovan hall after restoration
21. The small Brancovan hall. The column
22. The cellar in the south wing of the monastery
17. Экзонартекс часовни
18. Вход в часовню
19. План внутреннего двора монастыря Хурез :
1. Господарские покои ; 2. Церковь ; 3. Крыльцо игумена Дионисие ; 4. Часовня.
20. Большой зал господарских покоев после реставрации
21. Малый зал господарских покоев. Колонна
22. Погреба под господарскими покоями
17. Portique de la chapelle
18. Porte de la chapelle
19. Plan de l'enceinte principale du monastère de Hurez :
1. Salle Brâncoveanu ; 2. Eglise ; 3. Balcon de Dionisie ; 4. Chapelle.
20. Grande salle Brâncoveanu, après restauration
21. Petite salle Brâncoveanu. Colonne
22. Cave du côté sud de l'enceinte
17. Die Vorhalle der Kapelle
18. Eingangstür zur Kapelle
19. Lageplan des Innenhofes des Klosters Hurez :
1. Brâncoveanu-Saal ; 2. Kirche ; 3. Altan des Dionisie ; 4. Kapelle.
20. Der große Brâncoveanu-Saal nach der Restauration
21. Der kleine Brâncoveanu-Saal. Säule
22. Der Keller im Südflügel des Klosterinnenhofes
23. Bolnița
24. Foișorul bolniței
25. Schitul Sf. Apostoli
26. Schitul Sf. Ștefan
23. The hospice
24. The porch of the hospice
25. St. Apostles' hermitage
26. St. Stephen's hermitage
23. Больница
24. Беседка больницы
25. Скит св. апостолов
26. Скит св. Стефана
23. Hospice
24. Kiosque de l'hospice
25. Ermitage des Saints-Apôtres
26. Ermitage Saint-Etienne
23. Siechenhauskirche
24. Der Aussichtsturm bei der Siechenhauskirche
25. Die Klausen der Hl. Apostel
26. Die Klausen St. Stefan

19

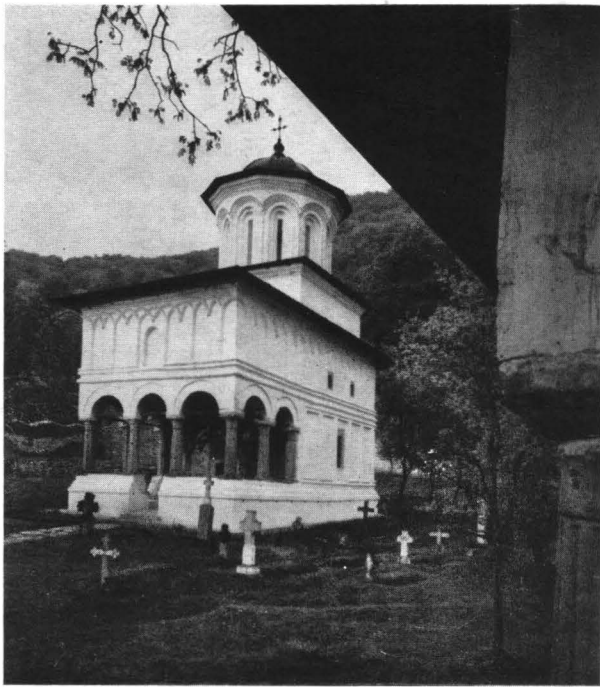
20

21

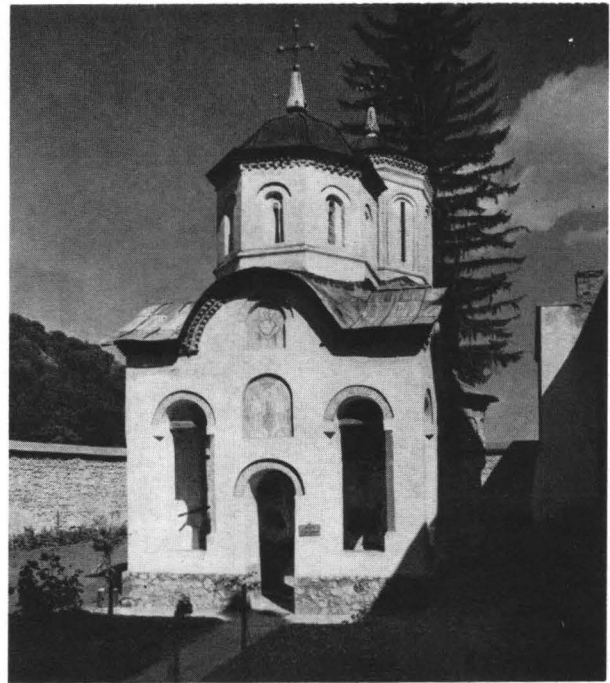
22

23 24

25 26

Hurez Monastery, raised under the reign of Constantin Brâncoveanu (1688—1714) between 1691 and 1697 is the most representative specimen of the Brancovan architecture.

The monastery is sited on a wooded hillock nearby the valley of Romani river, at a distance of four km. from the town of Horezu. It includes a rectangular precinct with a tall church in the middle and three annexed hermitages around.

The precinct is surrounded on three parts by the one-storeyed buildings of the cells and the princely residence on the south side. Typical of these buildings are the passage ways with superposed arcades and the balconied staircases. Highly remarkable is the balcony of Abbot Dionisie, with carved-in-stone balustrades and columns, dating back to 1753.

The church is built in a trilobated plan, with a large ante-nave, much of the type met with at Argeş Monastery. It has two steeples and an open porch resting on stone columns.

The façades display two decorative registers separated by the traditional band in relief which girds the whole structure. The ornamentation of the registers consists of cornices.

The large rooms of the church, the strong columns supporting the steeple of the ante-nave, the high well-proportioned vaults, the portals with imposing carved-in-stone frames enhance the feeling of monumentality, suggest loftiness.

The famous frescoes covering the vaults and walls, the richly painted altar screen, the brass chandeliers round off the image of a unitary interior space that has been preserved in its initial form.

The Brancovan Hall (on the south side of the precinct), the former princely residence, is now a museum.

The architectural set up of Hurez also includes the two-storeyed cells, the chapel, the bell tower and the symmetrically disposed rooms of the kitchen and former bakery which have an interesting superposed vaulted system.

The Precinct Wall — a high brick and stone wall with a tower — surrounds the monastery, the annex buildings and the chapel of the hospice built in 1696.

Closeby the monastery there stands St. Apostles' Hermitage raised in 1698; and beyond Romani river one may see St. Stephen's Hermitage, the oldest of its kind at Hurez.

Основанный господарем Константином Брынковяну (1688—1714), точнее между 1691 и 1697 годами, монастырь Хурез является наиболее характерным из памятников брынковяновской архитектуры.

Раскинувшийся на склоне лесистых холмов, окаймляющих долину реки Романи, в 4 километрах от города Хорезу, ансамбль этот состоит из прямоугольного внутреннего двора с высокой церковью посредине и трех внешних скитов.

Двухярусные жилые корпуса замыкают двор с трех сторон. Четвертую, южную сторону составляет здание господарских покоев. Характерная архитектурная черта этих строений — двухярусные аркады галерей, разорванные высокими крыльцами с ведущими к ним лестницами. Среди них выделяется знаменитое, построенное в 1753 году, крыльцо игумена Дионисие, с каменными резными балюстрадами и колоннами.

Церковь имеет крестообразный план, сильно расширенный по образцу церкви Арджешского монастыря притвор (нартекс), широкий открытый внешний притвор (экзонартекс) с каменными колоннами и две башни. Ее фасады поделены надвое традиционным рельефным поясом, охватывающим все здание. Декоративный элемент составляют выступающие части кладки.

Обширные внутренние размеры, массивные колонны, поддерживающие башню нартекса, высокие, гармонично выведенные своды и величественные порталы с обрамлениями из резного камня придают интерьеру церкви впечатляющую монументальность.

Пользующиеся заслуженной славой фрески, покрывающие ее стены и своды, богатый позолоченный и расписной иконостас, сияющие медные паникадила составляют очень цельный, сохранившийся во всех деталях ансамбль.

Господарские покои на верхнем ярусе здания, замыкающего монастырский двор с южной стороны, превращены теперь в музей эпохи Брынковяну.

В рамках ансамбля следует упомянуть также о двухярусных корпусах с кельями на остальных трех сторонах монастырского двора, о часовне с экзонартексом на каменных колоннах и видом на долину Романи, надвратную колокольню и симметрически расположенные помещения кухни и бывшей пекарни, в которых привлекает внимание интересная система многоярусных сводов.

Внешняя стена. Огороженный зданиями прямоугольник обнесен высокой крепостной стеной из камня и кирпича, с дозорной башней. Под защитой этой стены находятся хозяйственные постройки и воздвигнутая в 1696 году больница.

Выше по склону расположены скит св. апостолов, построенный в 1698 году, а на том берегу реки Романи — скит св. Стефана, построенный в 1703 году, и старейший в Хурезе скит св. Иоанна.

Fondé par Constantin Brâncoveanu (1688—1714), entre les années 1691 et 1697, le monastère de Hurez est le monument d'architecture le plus représentatif de l'époque dite « Brâncoveanu ».

Situé sur un des versants des collines boisées qui bordent la vallée du Romani, à 4 km de la ville de Horezu, l'ensemble comprend une enceinte centrale de plan rectangulaire, dominée au centre par l'église, et trois ermitages annexes disposés autour de cette enceinte principale.

L'enceinte est fermée sur trois côtés par les bâtiments à rez-de-chaussée et étage des cellules et de la demeure princière du côté sud, caractérisés par la succession des arcades superposées des galeries, interrompues par les balcons des escaliers d'accès. Le plus remarquable de ceux-ci est le balcon de l'égoûmène Dionisie, de l'année 1753, décoré de balustrades et de colonnes en pierre sculptée.

L'église, de plan tréflé, au pronaos fortement élargi, selon le type de l'église du monastère d'Argeş, et précédé d'un large portique soutenu par des colonnes de pierre, est surmontée de deux tours. Ses murs extérieurs sont divisés en deux registres par la traditionnelle ceinture en relief qui entoure entièrement l'édifice. Le décor des registres est réalisé par des moulures en maçonnerie.

Des dimensions plus vastes que de coutume, la hauteur et les proportions heureuses des voûtes, enfin les portails aux imposants encadrements sculptés sur pierre donnent à tout l'intérieur une note particulièrement monumentale.

Les célèbres fresques qui recouvrent les parois et les voûtes, l'iconostase richement dorée et peinte, l'éclat des lustres en bronze créent un décor intérieur unitaire qui conserve intégralement sa forme originale.

La salle Brâncoveanu, ancienne demeure princière située à l'étage du côté sud de l'enceinte, est actuellement transformée en musée.

Il faut mentionner encore: les cellules, qui occupent, sur deux niveaux, le reste de l'enceinte, la chapelle, le clocher et les bâtiments, symétriquement disposés, de la cuisine et de l'ancienne boulangerie, pourvus d'un système intéressant de voûtes superposées.

Enceinte extérieure. Un haut mur de pierre et de brique, pourvu d'une tour, entoure l'enceinte extérieure, fortifiée, où se trouvent les annexes et les bâtiments de l'hospice construit en 1696.

Au-dessus du monastère se trouve l'Ermitage des Saints-Apôtres, élevé en 1698; sur l'autre rive du Romani se trouvent l'Ermitage Saint-Etienne, qui date de 1703, et le plus ancien établissement de tout le complexe, l'Ermitage Saint-Jean.

Das Kloster Hurez wurde von Constantin Brâncoveanu (1688—1714) in den Jahren 1691—1697 errichtet; es ist das repräsentativste Baudenkmal der Brâncoveanu-Architektur.

Es erhebt sich auf einem bewaldeten Hang der Berge, die das Tal des Romanflusses begrenzen, 4 km von der Ortschaft Horezu entfernt, und umfaßt einen rechteckigen Klosterhof mit einer hohen Kirche in der Mitte und drei außerhalb dieses Gevierts gelegenen Klausen.

Der Klosterhof wird auf drei Seiten von den einstöckigen Bauten der Mönchszellen und dem Herrenhaus (im Südosten) abgeschlossen; charakteristisch sind die in zwei Geschossen angeordneten Arkaden der Galerien, die von den Altanen der Zugangstreppen unterbrochen werden. Berühmt ist der Altan des Abtes Dionisie aus dem Jahre 1753, mit seinen aus Stein gemeißelten Balustraden und Säulen.

Die Kirche ist eine Dreikonchenanlage mit sehr erweitertem Pronaos, nach dem Typus der Klosterkirche Argeş, und einer von Steinsäulen gestützten breiten Vorhalle. Zwei Türme erheben sich über dem Kirchenbau. Die Fassaden sind durch das traditionelle Relief-Gurtgesims, das den ganzen Bau umgibt, in zwei Zonen geteilt. Beide Zonen sind durch aufgeblendete Rundstäbe verziert.

Die weiten Innenräume, die massiven Säulen, die den Turm des Pronaos stützen, die hohen gutproportionierten Wölbungen und die Portale mit eindrucksvollen, aus Stein gemeißelten Umrahmungen, verleihen dem Kircheninneren eine Note vollendeter Monumentalität.

Die berühmten Fresken, die die Wölbungen und Wände bedecken, die reiche, vergoldete und bemalte Bilderwand, die schimmernden Messingkronleuchter bieten das Bild einer einheitlichen Innenausstattung, die zur Gänze in ihrer ursprünglichen Form erhalten blieb.

Der Brâncoveanu-Saal, ehemalige Residenz des Fürsten, befindet sich im Obergeschoß des Südflügels der Klosteranlage und beherbergt jetzt ein Museum.

Erwähnenswert sind noch die in zwei Geschossen angelegten Mönchszellen, die Kapelle, der Glockenturm und die symmetrisch angeordneten Räume der Küche und der ehemaligen Bäckerei mit einem interessanten System vom übereinanderliegenden Wölbungen.

Der Außenhof wird von einer hohen aus Stein und Ziegel errichteten Wehrmauer mit einem Aussichtsturm abgeschlossen. Hier befinden sich die Wirtschaftsgebäude und die im Jahre 1696 gebaute Siechenhauskapelle.

Oberhalb des Klosters ist der Schit Sfinții Apostoli (Hl. Apostolklaue) gelegen, die im Jahre 1698 errichtet wurde; jenseits des Romanflusses befinden sich die Klausen Sfintu Ștefan, aus dem Jahre 1703, und der älteste Bau in Hurez, die Klausen Sfintu Ioan (St. Johannes)

20 lei

